

met ud af den, eller hvis der intet er foretaget, da at faa Grunden at vide til, at dette ikke er sket. Det forekommer mig at være for galt, om der saaledes kan fremkomme urigtige Erklæringer fra Statsbanernes Generaldirektør eller Generaldirektion, uden at der tages meget alvorligt fat paa de paagældende. Det kan føre til højst uhyggelige Historier, hvis dette vedblivende faar Lov til at passere.

Jeg vil endvidere forespørge den højtærede Minister, om det er almindeligt, at der fra Generaldirektionen fremkommer Erklæringer, der ere i Strid med de faktiske Forhold. Der er nemlig en anden Sag, som ser noget mærkværdig ud, og som ogsaa løseligt er bleven omtalt under disse Forhandlinger om Finansloven. Det drejer sig her om de Kullosningsapparater, der af Statsbanerne skulde anskaffes i Foraaret. Her havde Statsbanerne henvendt sig til et bekendt Firma i København og anmodet om Oplysninger maaske ogsaa om et Overslag. Saa hører man i Sommer, at der er opstaaet en Strid mellem Generaldirektionen og det paagældende Firma om disse Forhold, idet det oplyses, at Generaldirektionen ikke har forhandlet videre med det paagældende Firma, men uden videre har faaet ført igennem, at de paagældende Apparater skulde bestilles i Udlandet. Nu paastaar Generaldirektionen, at det Tilbud, som de have modtaget fra det paagældende Firma, var et endeligt og fuldstændigt Overslag, og at dette var betydeligt højere end det tilsvarende Overslag fra det tyske eller engelske Firma — jeg tror, at det var et tysk —, og at det udenlandske Firmas Kraner havde en hel Del større Arbejdsevne end det andet, medens Firmaet paaastaar, at de aldrig have givet noget endeligt Tilbud, end ikke have regnet Prisen bestemt ud, heller aldrig have været afæskede af Statsbanerne noget saadant Tilbud, men at der kun var sket en Forespørgsel til dem om et foreløbigt Overslag, som de saa fremskaffede, men uden at udarbejde det nøjagtigt, og som Statsbanerne ikke kunde betragte som et endeligt Overslag. Arbejdet gik til Udlandet, og den danske Industri gik Glip af omtrent 200,000 Kr. Hvilken af de Erklæringer er nu rigtig? Er det Generaldirektionen, der atter i dette Tilfælde er paa den gale Side af Sandheden, eller er det vedkommende Firma? Een af Delene maa være Tilfældet, Ret kunne de ikke have begge. Men derfor vil jeg ogsaa netop under Hensyn til, hvad det ærede Medlem fra Nyborg har fremført, og til, hvad jeg her har nævnt om dette Tilfælde, stille mit Spørgs-

maal: Om det er almindeligt, at der ved Generaldirektionens Indberetninger til Ministeriet er Uoverensstemmelse mellem disse og de faktiske Forhold, og jeg mener, at dette bør meget nøje undersøges. Jeg mener, at den højtærede Minister har al Anledning til i begge disse Tilfælde at faa foretaget en meget nøjagtig Undersøgelse af det paagældende Forhold, og som jeg sagde før: hvis det viser sig, at det er almindeligt, at den omtalte Uoverensstemmelse forekommer, synes det mig, at der bør foretages baade et Personskifte og et Systemskifte ved de danske Statsbaner.

Til Slutning skal jeg saa fremdrage et Forhold, som, hvis det er rigtigt, stiller Generaldirektøren eller Statsbanernes øverste Ledelse i et alt andet end flatterende Lys. Jeg sigter her til nogle Spørgsmaal vedrørende den Reklame paa Statsbanestationerne, som er bleven indført i Løbet af de sidste Aar. I Slutningen af Aaret 1906 eller Begyndelsen af 1907 henvendte et Par Mænd ved Navn Hennings og Jacobsen sig til Statsbanerne angaaende Ret til mod en bestemt aarlig Afgift at opsætte Reklameapparater paa samtlige Statsbanestationer. Efter en Del Forhandlinger gik Sagen i Orden, Afgiften blev fastsat, og det blev bestemt, at samtlige Tavler og andre Apparater, før de opsattes, skulde godkendes af Statsbanernes Generaldirektion. Nogen Tid efter at Sagen er gaaet i Orden, faa de to Herrer Meddelelse fra Generaldirektionen om, at den havde besluttet at bemyndige to Arkitekter til paa Banernes Vegne at godkende deres Apparater. Meddelelsen gik i øvrigt ud paa, at den ene Arkitekt skulde have med den indvendige Reklame at gøre, den anden Arkitekt, Hr. Einar Ambt, en Søn af Generaldirektør Ambt, skulde have med den udvendige at gøre. De to Herrer, der havde søgt og faaet Koncessionen, fik saa dannet et Aktieselskab, som skulde udnytte denne, og for dette blev den forannævnte Hr. Jacobsen Direktør. Selskabet lod saa efter en Del af Hr. Arkitekt Einar Ambt godkendte Tegninger udføre forskellige Reklameapparater og Tavler med videre og opstillede disse paa Stationerne i Henhold til den givne Approbation. Nogen Tid efter blev imidlertid Direktør Jacobsen kaldt op til Generaldirektør Ambt, der modtog ham med følgende Ord: „Hvad er det for noget Svineri, De har anbragt paa Stationerne?“ Hr. Jacobsen svarede naturligtvis, at han forstod ikke Generaldirektørens Spørgsmaal, da Tegningerne vare approberede af den Arkitekt, Hr. Einar Ambt, som General-